

GAZETA POLSKA

Bukowiny

Видання Чернівецького обласного
Товариства польської культури
ім. Адама Міцкевича

Nr 95 (678)

marzec 2015 r.

Ukazuje się od 30 lipca 1883 roku

**Pismo społeczne, gospodarcze
i literacko-kulturalne**

Wielki Tydzień z Janem Pawłem II

Św. Jan Paweł II był wielkim naśladowcą Chrystusa.
2 kwietnia obchodząc będziemy 10. rocznicę jego śmierci.
Rok 2015 Sejm Rzeczypospolitej ustanowił
Rokiem św. Jana Pawła II

OPRÓCZ 10. ROCZNICY śmierci Ojca Świętego obchodząc będziemy w tym roku również pierwszą rocznicę jego kanonizacji (27 kwietnia) oraz 90. rocznicę urodzin (18 maja). Śmierć papieża Polaka wstrząsnęła całym katolickim światem, choć Jan Paweł II przygotowywał na nią wiernych. Krytyczny moment nadszedł 2 kwietnia. Już od kilku dni Watykan był pełen wiernych. Wszyscy się modlili. O godz. 21.37 lekarz stwierdził zgon. Ojca Świętego pochowano 8 kwietnia. W czasie pogrzebu zerwał się silny wiatr, który szarpał kardynalskimi szatami i przewracał karty położonej na trumnie Biblii. Tłumy wołały "Santo subito!". W tym roku 10. rocznica śmierci papieża Polaka przypada w Wielki Czwartek. - Wielkanoc jest świętowaniem najważniejszej prawdy chrześcijaństwa. Zwycięstwa nad śmiercią - mówi ks. Zbigniew Sobolewski, dyrektor misji Ad Gentes. Warto też pamiętać, że Jan Paweł II wierzył w moc modlitwy. Modlitewnik papieski, który będzie można nabyć z gazetą już w środę 1 kwietnia, zawiera wybór ulubionych modlitw Ojca Świętego i prezentuje schemat ich odmawiania. - Zachęcam, aby ten modlitewnik mieć w swoim domu i często do niego zaglądać - mówi ks. Sobolewski.

Droga Krzyżowa – znak naszej jedności

Już tradycyjnie, tegoroczna Droga Krzyżowa była ekumeniczną. W niedzielę 22 marca, w niej wzięli udział katolicy, grekokatolicy i wierni Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego. Procesja rozpoczęła się od kościoła P.W. Podwyższenia Krzyża Świętego - głównego kościoła katolickiego miasta, który niedawno z okazji 200 rocznicy otrzymał status małej Bazyliki.

Ksiądz proboszcz Bazyliki Marek Drożdżik wyjaśnił wiernym, co symbolizuje wspólna Droga Krzyżowa: - Krzyż Jezus niósł sam. Jeden. I nikt nie pomagał mu. A my przenieśliśmy krzyż razem, każdy podstawił rękę, i to - znak naszej jedności. Krzyż przetoczył się przez plac Filharmonii i plac Centralny, ulicami Bethovena, Chudiakowa, O. Kobylanskiej,

Czeluskiń, Ukrainką, Uniwersytecką. Ostatnią stacją Drogi Krzyżowej został Kościół

katedralny Wniebowzięcia NMP. Duży drewniany krzyż nieśli księża, matki i ojcowie rodzin, żołnierze ATO, wolontariusze, działacze społeczni, artyści, dziennikarze, studenci, byli więźniowie polityczni, lekarze i nauczyciele. Wszyscy modlili się o pokój na Ukrainie, o swoich krewnych, którzy walczą na Wschodzie. Na każdej z 14 stacji Drogi Krzyżowej księża różnych wyznań i parafianie czytali fragmenty z Ewangelii o ostatnich dniach ziemskiego życia Jezusa Chrystusa. Słowa Pisma Świętego brzmiały w języku ukraińskim, polskim, ormiańskim i rosyjskim. Procesja odbyła się pod przewodnictwem biskupa Kolomyjsko-Czernowieckiej Eparchii UGCC Wasyla (Iwasiuka). Udział w Drodze Krzyżowej wzięł również Burmistrz Czerniwiec Oleksij Kaspruk.

25-lecie Rekonsekracji kościoła p.w.Świętej Anny

26 marca w kościele p.w. Św.Anny w Storożyni została odprawiona uroczysta Msza święta z okazji 25-lecia odzyskania świątyni przez parafian

25-річчя реконсекрації костьолу Святої Анни

26 березня у костьолі Святої Анни у Сторожинці відбулася урочиста меса з нагоди 25-річчя повернення святині парафіянам

Цьогоріч в ювілейній урочистості взяли участь архієпископ-митрополит Львівської римо-католицької церкви Мечислав Мокшицький, настоятель і вікарій храму Святої Анни Микола Добра та Єжи Гавлюк, священники та сестри-монахині, котрі у різні роки працювали у парафії Святої Анни, настоятель церкви всіх святих українського народу Української греко-католицької церкви у Сторожинці Іван Гопко, настоятель церкви Різдва Пресвятої Богородиці Української православної церкви Київського патріархату, благочинний Сторожинецького району Михайло Смоляк, настоятель церкви Успіння Пресвятої Богородиці УПЦ КП Іван Татушак, Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці Кшиштоф Свідерек, голова Сторожинецької райдержадміністрації Ярослав Бартош, гості з інших районів та Чернівців.

Під час богослужіння Мечислав Мокшицький звернувся до присутніх словами Божої науки, закликав до взаємної любові та дотримання біблійних заповідей. Він також подякував усім священнослужителям і вірянам, які у різні часи опікувалися парафією Святої Анни та здійснювали душпастирську діяльність на території району. Архієпископ подякував прихожанам костьолу, які вболівали і боролися за повернення храму парафіяльній спільноті та виховують у католицькій вірі своїх нащадків. Священослужитель уділив присутнім спеціальне архієпископське благословення.

По закінченню богослужіння Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці привітав усіх присутніх з визначною датою для костьолу та прихожан і подарував настоятелю костьолу св.Анни Миколі Доброму подарунок від Генконсульства. Потім до слова запросили голову Сторожинецької районної державної адміністрації Ярослава Бартоша. Він по-

здоровив своїх земляків і поважних гостей і зауважив, що цей день є однією з історичних дат на Сторожинецькій землі, а він особисто вважає за честь бути присутнім на спільній молитві. Я.Бартош сказав, що він пишається польською громадою району та подякував вірянам костьолу Святої Анни за те, що вони дбають про свій храм, адже його відвідують не лише сторожинчани, а й прихожани з багатьох сіл району.

Водночас Ярослав Бартош підкреслив, що районна влада робить усе, аби в районі був мир та щоб усі конфесії жили у мирі і злагоді. Зважаючи на складні часи в державі, він закликав присутніх молитися за мир в Україні та за шасливе повернення додому бійців АТО.

Яніна ПУКАЄВИЧ.

ДОВІДКА.
Римо-католицький костьол у Сторожинці збудовано 1905-го року на місці дерев'яної каплиці, яка стояла тут з 1857-го року.

У комуністичну добу у приміщенні святині розмістили склад меблів та взуття. У 80-ті роки районна рада вирішила відкрити у костьолі органний зал. Адаптували будівлю під заклад культури протягом 4-х років. Згодом тут відбулося кілька концертів учнів музичної школи та ярмарка-виставка товарів, які виготовлялись у Сторожинецькому районі.

А 1990-го року костьол повернули вірянам. Чимало зусиль до цього доклали римо-католики району та члени Товариства польської культури імені Адама Міцкевича у Сторожинці на чолі з Ядвігою Кричкою, а також поважні парафіяни храму Пауліна Полянська, Гелена Струтинська, Юлія Пайчик, Стефанія Ткачук, Гізеля Шендерова, Михайліна Гризюк.

Реконсекрація (повторне освячення) костьолу відбулося 27 березня 1990 року під час першої святої меси.

Wielkanocne spotkanie w Winnicy

28 marca b.r. odbyło się tradycyjne spotkanie z okazji Świąt Wielkanocnych przy udziale Konsula Generalnego RP w Winnicy P.Krzysztofa Świdereka. Liczni przedstawiciele organizacji polonijnych z obwodu Żytomierskiego, Winnickiego, Chmielnickiego oraz Czerniowieckiego przybyli na zaproszenie organizatorów imprezy. Konsul Generalny RP P.Krzysztof Świderek przywitał obecnych w imieniu konsulatu i złożył najserdeczniejsze życzenia Wielkanocne. Do tych słów dołączyli się między innymi: Senator, wiceprzewodniczący Komisji Zdrowia, Członek Komisji Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą P. Stanisław Gogacz, Prezes Fundacji „Wolność i Demokracja” P.Michał Dworczyk, Ksiądz Biskup diecezji kamieniecko-podolskiej Leon Dubrawski.

Konsul Generalny RP w Winnicy P.K.Świderek i Prezes Towarzystwa Kultury Polskiej im. A.Mickiewicza P.W.Strutyński zaprosili obecnych na spotkanie do Czerniowiec na uroczystości z okazji obchodów Dnia Polonii, które odbędą się w dniach 22-23 kwietnia 2015r.

Zdjęcia WŁSTRUTYŃSKIEGO.

Diaspora w diasporze

Ta książka została opublikowana w zeszłym roku w Zielonej Górze. Autor książki "Z nad Prutu Czeremoszu – na ziemię Lubuską" Wilhelm Skibiński pochodzi z Dolnych Staniowiec rejonu Kocmańskiego. We wrześniu 1945 roku przybył wraz z innymi emigrantami z Bukowiny do Zielonej Góry. Nauczyciel z wykształcenia, uczył przez całe życie, był dyrektorem szkoły i inspektorem wydziału edukacji miasta, w ciągu trzech dekad, stoi na czele stowarzyszenia «Wspólnota Bukowińska».

PAN SKIBIŃSKI we wstępie do książki pisze: «My, obywatele ziemi lubuskiej, Dolnego Śląska, Warszawy, Krakowa, Poznania, Łodzi i Gdańska, równocześnie z ludźmi z Czerniowiec, Waszkowiec, Storożynca, Kocmania, Zastawni, Wiżnicy, Głębokiej, Suczawy... jesteśmy zobowiązani zostawić swoim następcom chociaż wspomnienia o ziemi ojczystej – Bukowinie». Faktycznie, ta publikacja jest zbiorem wspomnień byłych bukowinczyków o rodzinnym kraju, który w swoim czasie przyjął gościnnie Polaków na swojej ziemi, i gdzie oni nie czuli się diasporą. Przecież «zamieszkanie na Bukowinie wśród ludzi różnych narodowości przyczyniło się do uczenia się różnych języków, pomimo faktu, że szkoły nie zawsze nauczały języków obcych. Posługiwanie się różnymi językami na poziomie mowy potocznej, czytanie różnych czasopism, należących do różnych wyznań tworzyły rodzaj dialektu bukowskińskiego, w którym istnieje wiele słów zypożyczonych ...». Bukowińska poetka Anna Danilewicz zbadała ten fenomen i opublikowała ponad 600 wyrażań, mianowicie bukowskińskich, które są mało zrozumiałe dla Polaków,

Niemców, Ukraińców, Żydów czy Rumunów, mieszkających poza terenami Bukowiny.

W artykule «Czerniowce – perła Bukowiny», autor udaje się na wirtualną wycieczkę wraz z czerniowczanką Janiną Wojciechowską, która mieszka teraz w Warszawie, i opowiada o zwyczajach miasta, delikatnie zanurzając się w historię kraju.

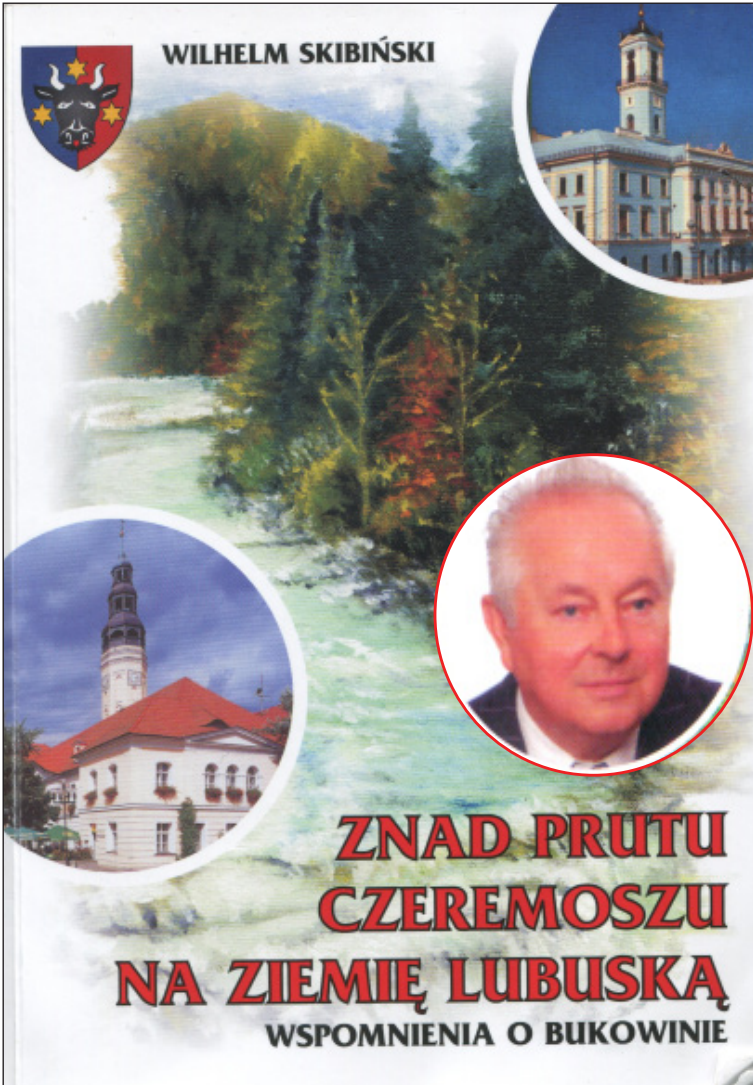
W rozdziale «Być bukowskińskim Polakiem - to brzmi dumnie» idzie mowa o wybitnych fachowcach z naszego regionu, którzy są przykładem dla obecnych i przyszłych pokoleń. Oni zostali wybitnymi działaczami nauki i polityki, gospodarki i kultury, rozslawili nie tylko w Czerniowcach, ale również na całym świecie. To – burmistrz miasta Antoni Kochanowski, który wiernie służył przez siedem kadencji Czerniowcom i jego mieszkańcom, profesorowie Uniwersytetu Alfred Rudolf Halban, Gabriel Bachnicki, Leon Bedowicz, Bazyl Dudkiewicz, Wojciech Rubinowicz, doradcy Wiedeńskiego dworu Antoni Sworakowski i Zygmunt Dworski, główny ekonomista Skarbu Bukowiny Jan Trzciniński, prezes Sądu Rejonowego

Karol Feliks Trzeźniowski,

prokurator w Sądzie Rejonowym Hipolit Martynowicz, chirurg, założyciel szpitalu miejskiego w Czerniowcach Stanisław Kwitkowski, który został pierwszym konsulem RP w Czerniowcach ... Autor wymienia dziesiątki nazwisk nauczycieli, inżynierów, architektów, lekarzy, polityków, życie których już należy do historii, jak również i współczesnych przedstawicieli ruchu polonijnego na Bukowinie.

Wspomnienia o Bukowinie profesora Kazimierza Feleszki przygotowała do publikacji Helena Krasowska z Panki, która pracuje obecnie w Instytucie Sławistyki Polskiej Akademii Nauk. Na stronach książki «Z nad Prutu Czeremoszu – na ziemię Lubuską» dzielą się swoimi wspomnieniami tłumacze Helena Żuk-Jankowska i Maria Lisiecka, eks-wiceminister spraw zagranicznych Marian Dobrosielski, Wiktor Wenher z Sadogóry, ksiądz Jan Nowacki, nauczyciel-filolog Eugeniusz Ilmak, siostra zakonna, franciszkanka Elżbieta Słemp. Oni wszyscy wspominają Bukowinę, jak miły kraj kolorowego beztróskiego dzieciństwa. I aktorka Joanna Rawik pisze: «Jestem przekonana, że miasto tworzy ludzi i moimi sukcesami zawdzięczaam Bukowinie i Czerniowcom».

«Bez wątplenia, ta książka będzie interesująca nie tylko dla trzeciego, a nawet czwartego pokolenia Polaków żyjących na ziemi lubuskiej i dla których Bukowina, jest tylko małą plamką na mapie geograficznej, ale też i dla tych, którzy mieszkają w kraju

zielonych buków. Dla terażniejszych i przyszłych pokoleń polskich bukowskińców w diasporze pan Skibiński przedstawia «swoją» mapę Bukowiny, gdzie otoczeni przez ukraińskie, mołdawskie i rumuńskie miasta wyraźnie oznaczone są Baniłów, Żadowa, Dawideny, Waszkowce, Stara Huta, Piotrowce, Storożyniec, Tereblecz, Kocmań, Sadogóra, Bojany – miejsca, w których niegdyś zamieszkiwała większość Polaków. Podobno dla tego, ażeby dzisiejsi lubuszczyńscy wiedzieli o nich nie tylko, jako o «Kresach», gdzie dzisiaj mieszkają Polacy w diasporze,

ale również jako o ojczyźnie swoich przodków, którzy uważali bukowskińską ziemię za ojczystą i jeżeliby Pan Bóg dał im dożyć do dnia dzisiejszego, to powiedzieliby, że to bukowskińscy mieszkają na Kresach – ziemi Lubuskiej.

Pan Wilhelm Skibiński nie zatrzymuje się na osiągniętych, ale planuje opublikować kolejną książkę i materiałów już zebranych jest sporo. Będzie to historia powstania ruchu polonijnego na Bukowinie opowiadana przez współczesników i o pomocy w tym towarzystwa «Wspólnoty Bukowińskiej».

Antonina TARASOWA.

«Розрита могила»

До свого 20-річного ювілею театр-студія «Голос» підготував прем'єру за творами Тараса Шевченка

4 березня театр-студія «Гердан» і театр «Голос» святкували своє 20-річчя. До ювілею театр вирішив потішити глядача прем'єрою вистави «Розрита могила» за творами Тараса Шевченка. За словами директора та художнього керівника театру Петра Колісника, ця вистава покликана зруйнувати стереотип Шевченка як декларативного поета і показати зв'язок між минулим, сьогоденням і майбутнім, адже національно-визвольні змагання українців ще тривають. Уся дія «Розритої могили» відбувається при мінімальному освітленні, що занурює глядача у химерну містичну атмосферу. Наступний прем'єрний показ вистави відбудеться уже завтра.

А 13 березня театр «Голос» та студія «Гердан» у Чернівцях об'єднали філармонії презентують виставу «Українські пісенні старожитності».

українців усіх прав і свобод, призвела до неодноразових заборон української мови та літератури і поклала початок тотальній русифікації.

– Наслідки Переяславської угоди тривають упродовж чотирьох століть, – сказав П.Колісник, розповідаючи про нову виставу. – Ми донині відчуваємо їх і досі перебуваємо в стані національно-визвольної боротьби. І тоді, в час укладання Переяславської угоди, була непроста і неоднозначна ситуація, і зараз станови-

ще, в якому опинилася Україна як держава, є критичним. Тому відповідальність керманців країни і народу, який довіряє їм свою долю і долю України, є величезною. Від нашої єдності, від нашого вибору, від наших кроків залежить наше майбутнє. Важливо, щоб ми були непокритими і вистояли в боротьбі за рівність серед європейських націй. Вистава-містерія «Розрита могила» – це ще й намагання подолати стереотипне сприйняття Тараса Шевченка як трибуна, повернути йому людську подобу через муки, страждання, втрачені надії. Патетика довкола цього імені вже мало на кого впливає. Дійові особи вистави мають символічні загальні назви – Україна-Мати (Анастасія Костюк), Перша Душа (Алла Баглей),

Друга Душа (Олександра Горковенко), Третя Душа (Наталія Крижак), Лілея (Іванна Фалеса), Старий Запорожець (Андрій Циганок), Кошовий (Олександр Дадус), Гонта (Павло Кантемір), Чернець-Запорожець (Антон Іваніцький), Молодий Козак (Владислав Гельчук) та інші. Вони читають поезію Тараса Шевченка, виконують народні пісні козацької доби, воскрешають духовний світ української нації і своєю виставою підтверджують пророчі рядки Івана Франка, написані на 23-і роковини смерті Тараса Шевченка: «Вони бояться, що ти ще не згинув, // Що в тій могилі не поліг, не зтлів, // Що в слухний час повернеш в Україну // Ще раз і збудиш громом своїх слів...».

Яніна БІЛНЬСЬКА.

Polskie doświadczenie – dla czerniowieckiej praktyki

Bartek Borowicz – założyciel i dyrektor agencji koncertowej i logo «Borówka Music», któremu udało się zorganizować w ciągu roku prawie trzysta koncertów w jedenastu krajach, został kolejnym wykładowcą projektu Dżestra talks. W Domu Polskim menedżer kultury z Polski omawiał z czerniowczanami specyfikę pracy w małych miasteczkach. On wyjaśniał, jak pracować z wykonawcami i umawiać się o miejsce na koncerty, z czego należy zacząć i na czym można potknąć się. A szczególnie mówił – o organizacji imprez w takich miastach - jak Czerniowce. Doświadczenie Bartka

Borowicza w tej sprawie – ogromne, bo za pięć lat pracy on zorganizował prawie półtora tysiąca koncertów w całej Europie. Bynajmniej wszyscy artyści, z którymi pracuje jego biuro – znani i wybitni. Przede wszystkim, mówi Bartek, jest ważne czuć się komfortowo z osobą z którą masz do czynienia, i żeby ona była otwarta dla publiczności.

Wśród artystów, występy których zostały zorganizowane przez «Borówka Music», są również i Ukraińcy. Wśród nich – i czerniowczanin Aleksander Bulicz, który wielokrotnie występował w Polsce. Bartek zauważył, że największym problemem w tej

pracy jest granica.

– Od Rzeszowa i do Lwowa dwieście kilometrów, jednak istnieje wiele problemów z dokumentami, załatwianie których jest dość czasochłonne. Jednak polska i ukraińska publiczność zainteresowana w tych koncertach, jest popyt, ludzie przychodzą i wszak będziemy pracować i nadal – powiedział Bartek.

Oprócz doświadczenia w zarządzaniu kulturą, Bartek Borowicz dzielił się też tajemnicami dziennikarstwa. Przecież on posiada doświadczenie pracy dziennikarskiej w «Gazecie Wyborczej», w polskiej telewizji

narodowej TVP i w radio Eska Rock, pisał artykuły do czasopisma «Polityka». Obecnie wykłada dziennikarstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Więc ze studentami z wydziału dziennikarstwa Czerniowieckiego Uniwersytetu im.

J. Fedkowycza gość dzielił się tajemnicami pisania wywiadów, udzielał praktycznych porad, odpowiadał na pytania i opowiadał o incydentach w pracy twórczej.

Oksana TANASZCZYK.
Zdjęcie autora.

Kącik dla dzieci

Złoty jeź

Mój mały, maleńki,
czy ty o tym wiesz,
że nocą-połnocą
chodzi złoty jeź?

Drzew pilnuje w sadzie,
pod jabłonką śpi,
a gdy go obudzić,
jest okropnie zły!
Mój mały, maleńki,
czy ty o tym wiesz,
że ten jeź to wcale
nie jest żaden jeź?
To słiczny królewicz,
co dla jakichś kar
w jeża zamieniony
został przez zły czar!
Mój mały, maleńki,
posłuchaj mych rad:
Nie chodź nigdy nocą
w owocowy sad.
I nie szukaj jeża
co pod drzewem śpi,
bo gdy go obudzisz,
będzie bardzo zły!

Królewna

Obudziła się królewna smutna,
obudziła się królewna nie wyspana
z samego rana. ...
Płakała... płakała...
i ubierać się w koronę nie chciała.
Poszła na wieżę, na wysoką,
w dal spogląda...

Stoją cicho dworzanie,
zważają, czego zażąda!
Zeszła z wieży na dziedziniec.
A bardzo błada.
Rozkazała stangretowi:
Niechaj zakłada
do złocistej karety.

O rety!
I usiadła sama jedna w karecie.
I obwozić się kazała po świecie.
Jadą, jadą, dzień cały, rok,
dwieście,
aż przywieźli ją, gdzie trzeba,
nareszcie.

Wyszedł rycerz
naprzeciw królewnie:
– Do mnie jedziesz? Najmilejsza!
– A pewnie!
Stangret konie wyprzęga z karety,
rycerz wierność
przysięga królewnie.

O rety!

Szedł Czarodziej

Szedł Czarodziej przez rzeczkę,
zgubił złotą laseczkę,
a z nią wszystkie swe czary,
co ich miał tam do pary!
Staął smutny nad rzeką,
łzy po brodzie mu cieką.
Każdy teraz się dowie,
że to w lasce są czary,
a on sobie – pan stary,
jak ci wszyscy zwyczajni panowie...

PRZEPISY NA WIELKANOC

Kurczak w cieście francuskim

Składniki: podwójna pierś z kurczaka, ciasto francuskie (2 płaty o wymiarach ok. 15x25 cm), 2 plastry żółtego sera, 4 łyżki podsmażonych pieczarek, 2 łyżeczki masła, 1 jajko roztrzepane, ulubione zioła (bazylia, oregano, lubczyk), słodka papryka, sól, pieprz.

Przygotowanie: Pierś kroimy na dwie równe części. Każdą z nich oprószamy solą, pieprzem i ulubionymi ziołami. Ciasto francuskie przycinamy do odpowiednich rozmiarów, kładziemy na posypaną mąką blaszkę i na 10 minut wkładamy do lodówki żeby się nie rozplęnęło w trakcie przygotowań.

Po tym czasie wyjmujemy i nacinamy w następujący sposób: z każdej strony, wzdłuż dłuższego boku robimy nacięcia ok. 8 cm, w odstępach co 1,5-2 cm; pośrodku ciasta mają zostać 4-5 cm niepocięte.

Na tak przygotowanym cieście kładziemy pierś, kieszonki smarujemy masłem, układamy podsmażone pieczarki, wierzch przykrywamy plastrem sera.

Zabieramy się do zaplatania pasieczków ciasta (na zmianę prawy, lewy, prawy, lewy). Pomiędzy pasieczkami powinny zostać małe przerwy, aby kurczak mógł odparować podczas pieczenia.

Gotowe paczuski wkładamy na 15 minut do lodówki do lodówki, a potem smarujemy z wierzchu roztrzepanym jajkiem

i wkładamy do piekarnika nagrzanego do 200 stopni. Pieczemy 25-30 minut. Paczuski powinny zrobić się złociste i kruchutkie.

Świąteczna Karkówka z Piekarnika

Składniki: 1 kg karkówka bez kości, 5 ząbków czosnku, 2-3 łyżki oliwy, przyprawa do mięsa, papryka w proszku czerwona, sól, pieprz, nici do związania

Przygotowanie: Karkówkę umyć, osuszyć ręcznikiem papierowym. Obrąć czosnek i pokroić go w słupki. W mięsku porobić dziurki nożem i w te otwory powkładać czosnek.

Potem w miseczce zrobić z oliwy i przypraw taką papkę, którą nasmarować porządnie karkówkę, związać niemi, zawinąć w złotko i wstawić do lodówki na 2 dni.

Po tym czasie przełożyć karkówkę do naczynia żaroodpornego (na spód dać 1 łyżkę oleju, rozsmarować). Rozgrzać piekarnik do 180°C i wypiekać karkówkę na środkowej półce bez przykrycia 1 godzinę, od czasu do czasu przekrecając ją.

Sernik

Składniki: 1 kg sera, 400 gram jogurtu naturalnego, 7 jajek, 7 szt budyniu waniliowego bez cukru po 40 gram, czyli 280 gram łącznie, ¼ szklanki kaszy manny, 1,5 szklanki cukru, puszka brzoskwiń, aromat pomarańczowy.

Przygotowanie: Brzoskwinie

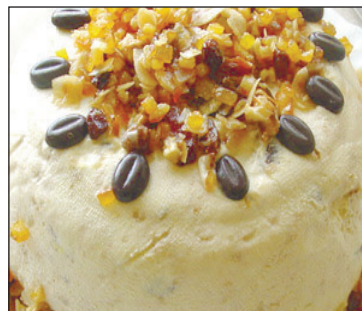
osaczyć i pokroić w kostkę.

Żółtka utrzeć ze szczyptą soli i cukrem oraz 3 łyżkami jogurtu na puszystą masę, aż cukier się rozpuści, około 7 minut. Następnie nadal miksując ale już na wolnych obrotach dodawać stopniowo: ser, reszta jogurtu, budyń w proszku i kaszę.

Na końcu dodajemy aromat, brzoskwinie i ubite na sztywno białka ze szczyptą soli. Gotowe ciasto przełożyć do formy i wstawić do nagrzanego do 180 stopni piekarnika na około 70 minut.

Sernik pozostawić w piekarniku do wystudzenia.

Deser świąteczny – Pascha

Składniki: 75 dag mielonego twarogu, 20 dag masła, niepełna szklanka śmietanki 36%, 6 żółtek, 5 łyżek cukru, cukier waniliowy, 10 dag rodzynków, 10 dag orzechów włoskich, 5 dag migdałów, 5 dag smażonej skórki pomarańczowej, 50 ml rumu.

Przygotowanie: Żółtka utrzeć z cukrem na kogel-mogel. Masło utrzeć z twarogiem i wciąż ucierając dodawać po trochu pianę z żółtek i śmietanę i rum. Miksować razem 8 minut – masa musi być jednolita i gładka. Bakalie wymieszać z masą serową. Salaterkę wyłożyć podwójną gazą, wypełnić masą serową, owinać, obciążyć deseczką. Wstawić na kilka godzin do lodówki. Przed podaniem wyłożyć paschę na półmisek i udekorować bakaliami i czekoladą (rodzynki warto namoczyć kilka dni wcześniej w rumie).

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania „Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

GAZETA POLSKA
Bukowiny

«Газета польська Буковини»
Реєстр. св-во серія ЧП №346-26р
Засновник:
Чернівецьке обласне Товариство
польської культури
ім. А.Міцкевича

Wydawca:
Redakcja czasopisma
«Bukowina».

«Газета польська Буковини»
виходить раз на місяць.

Газета розповсюджується через первинні організації Товариства польської культури ім. А.Міцкевича і продається у римо-католицькому костелі в Чернівцях та у костелах області.

Ціна договірна.

Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności, rękopisów nie zwraca i pozostawia sobie prawo do skrótów i korekt.

Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają opinii redakcji.

Rada Redakcyjna:

Władysław STRUTYŃSKI
Antonina TARASOWA
Regina KAŁUSKI

Anna KYSELYCZUK
Maria MALICKA
Michał HRYZIUK

Adres redakcji:

58000 Czerniowce, ul. Ukraińska 22 p. 22.
Адреса редакції: 58000 м.Чернівці,
вул.Українська, 22, к.22.
Tel.: 0372/ 52-47-37, tel./fax: (0372) 55-26-59.

Strona internetowa Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza oraz „Gazety Polskiej Bukowiny” www.bukpolonia.cv.ua

Zespół redakcyjny:

Antonina TARASOWA
(Redaktor Naczelny)
Władysław Strutyński,
Łucja Uszakowa,
Sergij Szwydiuk,
Artur Oskwarek,
Maryna Łysiuk,
Tomasz Kałuski,
Walentyna Karpiak.

